

**Αίτηση προδικαστικής αποφάσεως την οποία υπέβαλε το Lietuvos Aukščiausiasis Teismas (Λιθουανία)
στις 12 Νοεμβρίου 2015 — Lietuvos Respublikos transporto priemonių draudikų biuras κατά Gintarą
Dockevičių και Jurgitą Dockevičienę**

(Υπόθεση C-587/15)

(2016/C 027/21)

Γλώσσα διαδικασίας: η λιθουανική

Αιτούν δικαστήριο

Lietuvos Aukščiausiasis Teismas

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Ανααιρεσίον: Lietuvos Respublikos transporto priemonių draudikų biuras

Ανααιρεσίβλητοι: Gintaras Dockevičius και Jurgita Dockevičienė

Προδικαστικά ερωτήματα

1) Πρέπει τα άρθρα 2, 10, παράγραφοι 1 και 4, και 24, παράγραφος 2, της οδηγίας 2009/103 ⁽¹⁾, τα άρθρα 3, παράγραφος 4, 5, παράγραφοι 1 και 4, 6, παράγραφος 1, και 10 του γενικού κανονισμού ⁽²⁾ καθώς και το άρθρο 47 του Χάρτη των Θεμελιωδών Δικαιωμάτων της Ευρωπαϊκής Ένωσης (είτε από κοινού είτε χωριστά, αλλά χωρίς περιορισμό στις διατάξεις αυτές) να νοηθούν και ερμηνευθούν υπό την έννοια ότι, όταν:

- εθνικό γραφείο ασφαλίσεως (το γραφείο Α) αποζημιώνει τον ζημιωθέντα στο πλαίσιο τροχαίου ατυχήματος, το οποίο συνέβη στο κράτος μέλος της έδρας του εν λόγω γραφείου, επειδή ο υπήκοος άλλου κράτους μέλους, ο οποίος είναι υπεύθυνος για τη ζημία, δεν είχε ασφάλιση αστικής ευθύνης·
- λόγω της αποζημιώσεως αυτής, το γραφείο Α υποκαθίσταται στα δικαιώματα του ζημιωθέντος και ζητεί από το εθνικό γραφείο ασφαλίσεως του κράτους καταγωγής του υπεύθυνου για τη ζημία (το γραφείο Β) να του αποδώσει τις δαπάνες που πραγματοποιήθηκαν στο πλαίσιο της διαδικασίας διακανονισμού της αξιώσεως·
- το γραφείο Β, χωρίς να διενεργήσει δική του έρευνα ή να ζητήσει πρόσθετες πληροφορίες, ικανοποιεί το αίτημα του γραφείου Α·
- το γραφείο Β ασκεί αγωγή κατά των εναγομένων (του υπαίτιου της ζημίας και του κυρίου του οχήματος) για να του αποδοθούν οι δαπάνες στις οποίες υποβλήθηκε,

δύναται το ενάγον στη συγκεκριμένη δίκη (το γραφείο Β) να στηρίξει την αγωγή του κατά των εναγομένων (του υπαίτιου της ζημίας και του κυρίου του οχήματος) απλώς και μόνο στην καταβολή υπέρ του γραφείου Α και ότι το ενάγον δεν οφείλει να αποδείξει ότι πληρούνται οι προϋποθέσεις της αστικής ευθύνης του εναγομένου/υπεύθυνου για τη ζημία (πταίσμα ή παράνομη συμπεριφορά του υπεύθυνου, αιτιώδης σύνδεσμος και ζημία) και ότι εφαρμόστηκε ορθώς το αλλοδαπό δίκαιο κατά τη διαδικασία αποζημιώσεως του ζημιωθέντος;

2) Πρέπει το άρθρο 24, παράγραφος 1, πέμπτο εδάφιο, στοιχείο γ', της οδηγίας 2009/103 και το άρθρο 3, παράγραφοι 1 και 4, του γενικού κανονισμού (είτε από κοινού είτε χωριστά, αλλά χωρίς περιορισμό στις διατάξεις αυτές) να νοηθούν και ερμηνευθούν υπό την έννοια ότι το γραφείο Α οφείλει, πριν λάβει την οριστική απόφαση αποζημιώσεως του ζημιωθέντος, να ενημερώσει κατά τρόπο σαφή και κατανοητό (περιλαμβανομένης της γλώσσας με την οποία παρέχονται οι πληροφορίες) τον υπαίτιο της ζημίας και τον κύριο του οχήματος (εφόσον δεν πρόκειται για το ίδιο πρόσωπο) σχετικά με την κίνηση και την εξέλιξη διαδικασίας διευθετήσεως της αξιώσεως και να τους παράσχει εύλογο χρόνο για να μπορέσουν να διατυπώσουν τις παρατηρήσεις ή αντιρρήσεις τους σχετικά με την απόφαση αποζημιώσεως που πρόκειται να ληφθεί και/ή σχετικά με το ύψος της αποζημιώσεως αυτής;

- 3) Σε περίπτωση αρνητικής απαντήσεως στο πρώτο ερώτημα [δηλαδή αν οι εναγόμενοι (ο υπαίτιος της ζημίας και ο κύριος του οχήματος) μπορούν να απαιτήσουν από το ενάγον (γραφείο Β) να προσκομίσει αποδεικτικά στοιχεία ή μπορούν να διατυπώσουν όλες τις αντιρρήσεις τους σχετικά, μεταξύ άλλων, με τις συνθήκες του τροχαίου ατυχήματος, την εφαρμογή των κανόνων που διέπουν την αστική ευθύνη, τη ζημία και τον τρόπο υπολογισμού του ύψους της], πρέπει τα άρθρα 2, 10 παράγραφος 1, και 24, παράγραφος 2, της οδηγίας 2009/103 και το άρθρο 3, παράγραφος 4, δεύτερο εδάφιο, του γενικού κανονισμού (είτε από κοινού είτε χωριστά, αλλά χωρίς περιορισμό στις διατάξεις αυτές) να νοηθούν και ερμηνευθούν υπό την έννοια ότι, παρά το γεγονός ότι το γραφείο Β, πριν από τη λήψη της οριστικής αποφάσεως, δεν ζήτησε από το γραφείο Α πληροφορίες σχετικά με την ερμηνεία της εφαρμοστέας νομοθεσίας στη χώρα όπου συνέβη το τροχαίο ατύχημα και σχετικά με τον διακανονισμό της αξιώσεως, το γραφείο Α πρέπει, σε κάθε περίπτωση, να παράσχει τις πληροφορίες αυτές στο γραφείο Β αν αυτό τις ζητήσει στη συνέχεια, καθώς και οποιοδήποτε άλλες πληροφορίες ενδέχεται να είναι αναγκαίες ούτως ώστε το γραφείο Β να στηρίξει την (εξ αναγωγής) αξίωσή του κατά των εναγομένων (του υπαίτιου της ζημίας και τον κύριο του οχήματος);
- 4) Σε περίπτωση καταφατικής απαντήσεως στο δεύτερο ερώτημα (δηλαδή αν το γραφείο Α οφείλει να ενημερώσει τον υπαίτιο της ζημίας και τον κύριο του οχήματος σχετικά με τη διαδικασία διακανονισμού της αξιώσεως και να τους παράσχει τη δυνατότητα να διατυπώσουν αντιρρήσεις σχετικά με την ευθύνη ή το ύψος της ζημίας), ποιες είναι οι συνέπειες που τυχόν παράλειψη του γραφείου Α να συμμορφωθεί προς την υποχρέωσή του παροχής πληροφοριών έχει όσον αφορά:
- α) την υποχρέωση του γραφείου Β να ικανοποιήσει το αίτημα αποδόσεως των δαπανών στις οποίες υποβλήθηκε το γραφείο Α·
- β) την υποχρέωση του υπαίτιου της ζημίας και του κυρίου του οχήματος να αποδώσουν τις δαπάνες στις οποίες υποβλήθηκε το γραφείο Β;
- 5) Πρέπει τα άρθρα 5, παράγραφος 1, και 10 του γενικού κανονισμού να νοηθούν και ερμηνευθούν υπό την έννοια ότι το ποσό που καταβλήθηκε ως αποζημίωση από το γραφείο Α στον ζημιωθέντα πρέπει να θεωρηθεί ότι αντιστοιχεί σε κίνδυνο τον οποίο αναλαμβάνει το γραφείο αυτό και ο οποίος δεν καλύπτεται (εκτός αν το γραφείο Β αναλάβει τον ίδιο κίνδυνο) και δεν πρέπει να θεωρηθεί χρηματική υποχρέωση βαρύνουσα το άλλο πρόσωπο που εμπλέκεται στο ίδιο τροχαίο ατύχημα, στις περιστάσεις της παρούσας υποθέσεως και λαμβανομένων υπόψη ιδίως των περιστάσεων που εκτίθενται κατωτέρω:
- ο οργανισμός αποζημιώσεως (το γραφείο Α) αρχικά απέρριψε την αίτηση αποζημιώσεως που υπέβαλε ο ζημιωθείς·
  - ως εκ τούτου, ο ζημιωθείς προσέφυγε στη δικαιοσύνη για να λάβει την αποζημίωση αυτή·
  - η σχετική αγωγή κατά του γραφείου Α απορρίφθηκε από τα δικαστήρια της ουσίας ως νόμω και ουσία αβάσιμη·
  - φιλικός διακανονισμός μεταξύ του ζημιωθέντος και του γραφείου Α επιτεύχθηκε μόνο ενώπιον του δευτεροβάθμιου δικαστηρίου, όταν αυτό πληροφόρησε τους διαδίκους ότι αν δεν καταλήξουν σε φιλικό διακανονισμό η υπόθεση θα αναπεμφθεί σε πρωτοβάθμιο δικαστήριο προκειμένου να επανεξεταστεί·
  - η απόφαση του γραφείου Α να συνομολογήσει τον φιλικό διακανονισμό στηρίζεται, στην ουσία, στην επιθυμία αποφυγής των πρόσθετων δικαστικών εξόδων που θα απέρρεαν από τη συνέχιση της δικαστικής διαδικασίας·
  - στο πλαίσιο της παρούσας υποθέσεως, ουδέν δικαστήριο διαπίστωσε την ευθύνη (υπαιτιότητα) του εναγόμενου ο οποίος ενεπλάκη στο τροχαίο ατύχημα;

(¹) Οδηγία 2009/103/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 16ης Σεπτεμβρίου 2009, σχετικά με την ασφάλιση της αστικής ευθύνης που προκύπτει από την κυκλοφορία αυτοκινήτων οχημάτων και τον έλεγχο της υποχρέωσης προς ασφάλιση της ευθύνης αυτής (ΕΕ L 263, σ. 11).

(²) Γενικός κανονισμός του συμβουλίου των γραφείων διεθνούς ασφαλίσεως, ο οποίος υιοθετήθηκε με τη συμφωνία που συνήφθη στις 30 Μαΐου 2002 μεταξύ των εθνικών γραφείων ασφαλίσεως των κρατών μελών του Ευρωπαϊκού Οικονομικού Χώρου και άλλων συνδεδεμένων κρατών και που αποτελεί παράρτημα της αποφάσεως 2003/564/ΕΚ της Επιτροπής, της 28ης Ιουλίου 2003, για την εφαρμογή της οδηγίας 72/166/ΕΟΚ του Συμβουλίου σχετικά με τους ελέγχους ασφαλίσεως της αστικής ευθύνης που προκύπτει από την κυκλοφορία αυτοκινήτων οχημάτων (ΕΕ L 192, σ. 23).